

Iskaja vsak četrtlet
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnštvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Določniki katol. du-
hovnega društva do-
stavljajo list brez po-
sodne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobijo
se v tiskarni in pri
gospodu Kovak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznaki se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 34.

V Mariboru, dne 21. avgusta 1902.

Tečaj XXXVI.

Več strank, manj vspeha.

Da je slovensko ljudstvo, če gre na šte-
vilo, v primeri z drugimi malo ali, kakor se
semtertje nazivlje, narodič, ne tajimo, toda
umestno ni, če se to, izlasti v domačih listih,
povdarja, kajti za naše poniževanje se skrbi
od nasprotne strani več, kakor je treba ali
je nam ljubo. Narobe, prav zato, ker je slo-
vensko ljudstvo po številu malo, a se je
skozi toliko stoletij še vzdržalo, mu služi v
pohvalo, saj kaže s tem, da se zaveda svoje
narodnosti in si ne da vzeti jezika, v ka-
terem izraža tako ljubko svoja čuvstva bodi
veselja, bodi žalosti.

Vendar pa so sedaj za slovensko ljudstvo
usodepolni časi — časi, v katerih se dela
na vse kriplje na to, da se raznarodi; ali to
ne gre, dokler je ljudstvo še verno in se še
drži sv. katoliške cerkve. Zato pa se sedaj
poskuša vse, kar mu kje omaja zaupanje
do duhovščine. Ako nima ljudstvo več za-
upanja do duhovščine, tudi nima ga več do
sv. cerkve in je zrelo za — «tujčevo peto».
Kdor torej vedoma jemlje ljudstvu zaupanje
do duhovščine, ne dela nič manj za nemšku-
tarijo, kakor tisti, ki ga brez ovinkov vabi
v nje naročje.

Človek bi potem pa sodil, da se vsak
slovenski rodoljub trudi in dela na to, da si
naše ljudstvo ohrani svoji svetinji: sv. vero
in slovenski jezik. Ali žal, da tega pri nas
ni, že zdavna ni več. Ako gre nekaterim
listom vera, se pokaže to jasno o prihodnjih
volitvah za deželni zbor v Gradcu, izlasti v
tem, da dobimo tri ali še brž več strank.

Vsaka izmed njih bode imela blagor sloven-
skega ljudstva na jeziku, v resnici pa mu
bode le gorje, kajti zgodi se lahko, da pre-
moti volivce in jih — vsaj v nekaterih krajih
— dobi zase stranka, ki služi sebi t. j. svo-
jati sebičinski kramarjev.

Ako se pa tudi to ne zgodi, kdo ve, če
dobimo pravih mož, ki so zmožni in jih je
volja sprejeti čast poslanstva? V naših dneh
in po naših krajih pač ne cvetó poslancem
rožice na potu in že se sliši, da si dosedanji
poslanci ne želé več te časti in to jim človek
lahko verjame, saj se v našem deželnem
zboru ne spoštuje več pravica, ampak v njem
dela samovolja vsenemških mogotcev, kar
hoče. Ni ga, ki bi tem ljudem stopil na prste,
dasi jih vodi vse drugo, samo avstrijsko
domoljubje ne.

Mi sicer upamo, da še to ni zadnja
beseda naših poslancev in želimo, da pre-
maga njih rodoljubje vse ovire, ki jih ne-
srečno strankarstvo kopiči pred nje, ter še
vsprejmó breme poslanstva, ako jim ga, o
čemur ne dvomimo, zopet naloži zaupanje
zavednih volivcev. Vse torej pride na to, da
se prepreči strankarstvu pot do volivcev,
najsi to sili že prek mej zelenega štajerja,
ali pa vzkali na domačem polju: časi so
resni, a v slogi je moč in zmaga gotova.

Slovensko katol. dijaštvo.

A. Poziv na zbor.

Dragi tovariši somišljeniki! Slovensko
katoliško dijaštvo hoče z resnim delom po-

kazati, da ljubi svoj slovenski narod in da
je zvesto načelom sv. kat. cerkve. V ta na-
men prireja vsako leto počitniške sestanke.
Tudi letos priredi slov. kat. dijaštvo v dneh
26., 27. in 28. avgusta svoj četrti počitniški
sestanek, ki ima, kakor vsako leto, pred
vsem znanstven značaj. Na dnevnem redu
so predavanja, ki bodo obravnavala razne
točke iz pravoslovja, naravoslovja, modro-
slovja, bogoslovja in medicine. Zastopane so
torej vse fakultete vseučilišča. Vsakemu pre-
davanju sledi kritika in debata. Vsaka nez-
nanstvena polemika je izključena.

Ti sestanki so za slov. katol. dijaštvo
velike važnosti. To dokazuje že dejstvo, da
privabljajo vsako leto vedno večje število
dijaštva.

Zbrali se bomo vsi pod jednim
načelom: pod načelom katoličan-
stva. S tega stališča, ki je edino pravo in
edino trdno, hočemo premotrivati vse! Na
to podlago hočemo zidati vse; kajti kdor
zida brez Kristusa, zida na pesek.

Na takih sestankih dobivamo novih
močij in novega življenja. Zbrali se bomo
vseučiliščniki, bogoslovci in abiturijentje. Spo-
znavali bomo drug drugega, kar je za naše
bodoče delovanje med narodom neprecenljive
vrednosti.

Prosveto ožarjeno z lučjo sv. vere ho-
čemo prinesiti narodu kot pravi katoliki,
Slovinci in ljudoljubi.

V prvi vrsti nas družiti torej katoliška
ideja! Ona nam je zvesta vodnica na vi-
harnih potih mladostnega življenja. Vse svoje
življenje in delovanje si hočemo uravnati na

Listek.

Junaki mesta Kisek.

Zgodovinska povest. — Poslovenil Ivan Vuk.

Turški sultan Soliman se je bližal
ogerski meji. Kamor so stopali njegovi krvo-
ločni vojaki, so požigali vasi, pustošili in
morili, podirali v prah gradove in mesta ter
tirali ubogo ljudstvo v grenko sužnost. V
sultanovi glavi se je porodila misel, da bi
razpršil Habsburžane ter si podjarmil njih
dežele. Ko bi se mu posrečilo to, bila bi mu
odprta pot na vse strani. In sedaj je korakal
z veliko armado proti glavnemu mestu Du-
naju. Ali Turek obrača, Bog pa obrne. Tedaj
mu je razpršilo njegove visokoleteče načrte
majhno mestece na Ogerskem, ter ga tako
dolgo zadrževalo in mu povzročilo mnogo
izgub, da je moral sramotno oditi. Tukaj je
pokazal Slovan svojo neustrašenost in pogum,
ki je takorekoč rešil Dunaj divjih Turkov.
In ta junak bil je Hrvat Juričič. Cenjenim
bralcem «Slovenskega Gospodarja» hočem
tukaj napisati junaške čine mesta Kiseka.

* * *

Proti koncu meseca julija 1532 je bilo
vso meščanstvo mesteca Kisek razburjeno.

Po cestah in ulicah zbirale so se gručé ljudi
ter se pogovarjale o važnih rečeh. Nekaj zelo
važnega je moralo biti, ker na slehernem
obrazu se je videla globoka resnoba, prestra-
šenost in celo obupnost; zopet pri drugih
nekaka predrznost. Posamezne besede, ki so
se slišale iz teh pogovorov, so bile: Ibrahim-
paša, Mohač, Ferdinand, Juričič, izdajstvo,
boj na življenje in smrt, sužnost, smodnik
in druge take reči. Pomen teh besed se je
še le tedaj mogel razumeti, ako se je od
drugih izvedelo, da je prišel kraljev poslanec
iz turškega tabora pri Mohaču ter se ustavil
v Kiseku. Prosit je hodil v imenu kralja
Ferdinanda za premirje, pa bil je odbit. S
seboj je nosil z modrimi in zlatimi črkami
pisano pismo, v katerem turški sultan po-
zivlje kralja v bitko na prostem polju. Od-
kloni pa kralj to bitko, potem pa pride
Soliman s svojimi 300.000 vojaki in 300
topovi ter upošteši vso deželo, požge mesta,
prebivalce pobije in odpelje v sužnost.

In ta vest je tako vznemirila mirne
prebivalce v Kiseku in ker je še poslanec
zatrđil, da je sultanova armada močna, z
orožjem in vojaškimi potrebami dobro pre-
skrbljena. Kaj storiti? Braniti se za slabim
mestnim zidovjem in jednim nasipom!?

«Moj Bog!» vsklikne sedlar, «komaj sem
z zidanjem hiše gotov, v katero sem vtaknil

skoraj vse svoje premoženje, pa mi pridejo
te turške pare ter mi jo poderejo.»

«To bi bilo najmanje», reče krojač;
«lesa in kamenja imamo dovolj, da si hiše
zopet postavimo, pa da bi nam odvedli v
sužnost žene in deco, to je najhujše. Meni je
brat o taki turški vojski, katero je sam iz-
kusil, takšne reči pravil, da so se mi kar
lasje ježili. — Bežimo rajši v gore, še je
čas!?»

«No, in kaj hočete v gorah?» vpraša
kovač, ki se ni nikogar bal. «O čem boste
živeli? Ali morebiti Turki ne morejo za
vami?»

«Med tem bo že menda prišla kaka po-
moč!» odgovori krojač.

«Pomoč!? Od kod in od koga?» reče
jezno kovač. «Kaki možje ste vi?! Vsaka
ženska ima več poguma kot vi, sram vas
bodi! Ako mi gre za življenje, tedaj se bran-
nim. Ali nimate tudi vi rok, da držite puško,
ali ste preboječi, da bi metali vrelo vodo in
smolo na sovražnika?»

«Tega mnenja sem tudi jaz», odvrne
mizar, «tako meni nič, tebi nič, se pač ne
bomo pustili klati in naš Juričič ni nikar
bojazljivec, ako grmijo topovi in če mu sul-
tan pri svoji bradi in preroku Mohamedu
prisega smrt. Njega hočemo braniti!»

podlagi katoliške vere. Tudi vede ne izvzamemo. In zakaj bi jo? Saj še ni in ne bo nihče dokazal. Pač pa govorita zgodovina in trezno znanstveno raziskavanje, da more biti veren katolik ob jednem tudi izvrsten znanstvenik. Seveda, ako bi smatrali razne teorije ošabnih in slavohlepnih učenjakov za dokazana dejstva, potem lahko naletimo na velika nasprotja med vero in vedo. A kaj takega pa ne naredi pameten in trezen mislec.

Kot navdušeni narodnjaki hočemo tudi delovati z vsemi močmi za trpeči slovenski narod. Ker so sovražniki vedno ljutejši, moramo si nabrusiti orožje tolikanj bolj in si pripraviti duha in srce, ker treba bo položiti marsikatero žrtev na oltar dejanske ljubezni do domovine. In da brez verske podlage ni možno delovati vspešno za narod slovenski, pričajo dogodki zadnjih dni; kajti kdor zapusti pravo vodnico kat. ideje, zaide kaj hitro na egoistična in druga napačna pota. Slov. kat. dijaštvo še ni nikdar zapustilo svojih principov, katere je pripravljeno braniti vsekdar najodločneje. Zato ni dvoma, da je ono voljno in tudi možno delovati za slovenski narod.

To naše delovanje bi bilo brezplodno in brez pravega cilja, ako ne bi šli med priproste kmete in delavce. To so mase našega naroda in te je treba dvigniti duševno in gmotno, da se odvrne, od črnogledih prorokov že tolikrat napovedani, propad Slovencev.

Tovariši, obračamo se posebno na Vas, abiturijentje! Pokažite, da imate tudi Vi smisel in resno voljo po teh načelih delovati in posvetiti vse svoje moči v blagor slov. naroda. Pridite in prepričali se bode, da so ravno katoliški dijaki oni, ki ne blodijo za puhlimi frazami in praznim polovičarstvom, ki nikoli ne zatajé svojih principov, ki pa imajo resno voljo stopiti v zvezo s slovenskim narodom in delati v njegov prospéh.

H komerzu pa povabimo tudi našo katoliško inteligenco in delavstvo. S tem pomagamo že nekoliko premostiti ono vrzel, ki jo je žalibože vsekal, sedaj že trhli, liberalizem med naše razumništvo in preprotega trpina.

B. Vspored sestanka.

Pozdravni večer v torek, dne 26. avgusta ob 8. uri zvečer na vrtu gostilne pri »Zvezdi« (Krisch, preje Ferline), Cesarja Jožefa trg.

Zborovanje v sredo 27. avgusta dopoldne: 1. Ob 8. uri zjutraj sv. maša pri Uršulinkah. 2. Ob 9. uri otvoritev shoda v veliki dvorani »Katoliškega doma« po predsedniku pripravljalnega odbora. 3. Volitev predsedništva. 4. Predavanja: a) Religija in morala, predava g. Fran Zajc, bogoslovec (Ljubljana); b) Homeopatija, predava g. Ivan Hubad, mediciner (Dunaj: »Danica«); c) Civilni zakon, predava g. Matija Lovrenčič (Dunaj: »Danica«).

Popoldne: a) Točno ob 2. uri v veliki dvorani »Katoliškega doma« sestanek prijateljev »Zore«; b) Ob 3. uri začetek predavanja: Vulkanizem, predava gosp. Fran Kolenc, naravoslovec (Gradec: »Zarja«); c) »Cerkvena uprava inkvizicije v svitu resnice in pravice«, predava g. Ivan Kozelnik, bogoslovec (Celovec).

Komerz zvečer ob 8. uri v gostilni pri »Zvezdi« (Krisch, preje Ferline), Cesarja Jožefa trg. Pri komerzu svira »Ljubljanska društvena godba«.

Skupni izlet v četrtek, dne 28. avgusta v romantični Vintgar. Odhod z gorenjskim vlakom iz južnega kolodvora ob 7. uri 5 min. zjutraj. Natančnejši program glede izleta se še razglasi na sestanku.

Politični ogled.

Rojstni dan svetlega cesarja se je obhajal po vsej Avstriji več ali manj slovesno, povsod pa je bilo poznati, da vživa Nj. veličanstvo veliko ljubezen pri vseh svojih mnogojezičnih narodih.

Nagodba z ogersko državo še ni dognana in kolikor se izvé, je brzkone ministra Körber in Szell ne doženeta ter bo torej treba, da sam svitli cesar razsodi o vprašanih, ki jih ministra ne moreta rešiti. Največ preglavice jima dela colnina.

Nemški konservativci se že pripravljajo na deželne volitve in upajo, da obdržé vse dosedanje poslance v kmečkih skupinah in si na Gor. Štajerskem še pridobé enega poslanca.

Cesarski namestnik v Inomostu, baron Schwarzenau, je dobil čast tajnega svetovalca Nj. veličanstva, menda zato, da ni prišlo do sprave med Nemci in Lahi. Misli se, da bi podlaga zanjo ne bila srečna.

Učiteljska zaveza je imela v Trstu svoje zborovanje. Vdeležila sta se ga tudi stebra napredne kranjske stranke, župan Hribar in dr. Tavčar. To pové dovolj, kak veter da je vlekel v tem zborovanju. Kakor se sodi

iz poročila, ni jim šlo vse gladko. Primorski učitelji brž niso z »zavezo« in njenim glasilom zadovoljni.

V Zagrebu so se bila sešla hrvatska pevska društva. Narodna veselica je bila v Maksimiru sijajna. Izmed pevskih društev je bilo 33 odlikovanih.

Zanimivo štetje. V Rojanu pri Trstu je tržaški magistrat naštel 77 Slovencev, šolska statistika pa izkazuje samo slovenskih šolskih otrok 200. Tu se pač javno vidi, kako silovito se o številu Slovencev v Trstu in okolici »moti« tržaški magistrat.

Italijanski kralj bi kaj rad videl, da ga obiše kateri katoliški vladar v Rimu. Doslej ni imel tega veselja. Možno pa je, da mu to uslugo stori predsednik francoske republike, ni pa to še gotovo, kajti on, Loubet, se še ustavlja.

Samostanske ljudske šole zapira minister Combes na Francoskem še nadalje, toda ljudstvo se mu upira skorej povsod in tudi višji častniki se nočejo vdeleževati te krutosti in drug za drugim jemlje rajši slovo od vojaštva, kakor da se udajo ministru ter mu pomagajo katoliške šole zapreti.

Nemški cesar Viljem rad govori, a ima skorej vselej nesrečo v svojih govorih in jih mora semtertje preklicati ali tako razlagati, da bi ne bil tega rekel, kakor se je izprva objavilo.

Na Bavarskem je veliko jeze nemški cesar povzročil, ko je hotel sam dati 200.000 mark vladarju Luitpoldu, ki mu jih je deželni zbor odrekel, in sicer zato, ker še ni dal slova ministerstvu, ki vleče na protestantsko stran.

Švica gradi trdnjave ob avstrijski meji. Ob reki Lintk začela je Švica graditi nove trdnjave. Tamošnji uradni list sicer zatrjuje, da nima gradnje trdnjav drugega pomena, nego da se vojaki urijo v zidanju trdnjav. A tega mnenja pa niso drugi, posebno ne dunajski listi ter povdarjajo, da ima gradnja teh trdnjav važnejši pomen.

Ruski car misli odstopiti, ker se ne čuti varnega in nima moči, svoje skrivne sovražnike premagati. Naslednik bi bil Mihael Aleksandrovič. Ta novica ni verjetna.

Na Angleško je prišlo več burskih generalov in sprejema jih ljudstvo z zadovoljstvom. Toda ni verjetno, da se Buri tako hitro sprijaznejo z angleško nadvlado. Ne bode dolgo, ko zopet potegnejo meč in se poskušajo rešiti angleške sile.

Kitajci so dne 15. avgusta zopet posedli Tientsin in evropske čete imajo le nekatera mesta v svoji oblasti. Miru pa zato krščansko

Govorica postaja vedno živahnejša in vsi sklenejo ostati. Kar se zasliši krik ljudij in tuljenje živine.

«Že prihajajo! So že tukaj! Pomoč! Rešite nas!» kriči ljudstvo. «Mi smo zgubljeni!»

«Kdo prihaja? Kaj se je zgodilo?» vpraša več glasov.

«Turki!» je odgovor. «Oni požigajo naše vasi, in mi smo jim le z naglostjo in težavo ušli.» Nato poženejo kmetje svojo živino v beg v gore. Nekateri imajo samo palico, drugi zveženj pod pazduho, zopet drugi voz z različnimi stvarmi. Vsak je pograbil v zadnji sili le to, kar je v naglici dosegel in zbehal, da reši sebe sužnosti ali smrti.

Meščani sprašujejo kmete, kateri jim pripovedujejo tako strašne reči o divjakih, da mnogo meščanov odbeži v hiše pripravljati se za beg.

Zdajci pridrvijo husarji na penečih konjih v mesto in dirjajo naravnost k mestni hiši, kje se je poveljnik Juričič posvetoval o obrambi mesta. Tu skočijo raz konj, nekateri ostanejo pri konjih, drugi gredo k poveljniku. Ljudstvo se gnjete krog vojakov, je sprašuje če že kmalo pridejo Turki, koliko jih je, in če je res vse zgubljeno.

Resno pogledujejo vojaki na množico. «Nič ni zgubljeno, ako Ogerska le en meč

ima. In če pride mnogo sovražnikov zmagali je bomo», odgovarjajo vojaki v slabi madjarščini. «Tudi meščani naj se bojujejo, tudi oni imajo očetnjava, tudi oni so obljubili zvestobo kralju!»

Mizar in kovač se spogledata in zovoljno pritrtdita. Kovač odhiti v hišo, pa se kmalo vrne s steklenicami dobrega vina ter ga poda husarom: «Pijte tovariši! Od sedaj smo tudi mi vojaki! Naj živi kralj! Smrt Turkom! Sramota bojzljivcem!»

Husari se ponosno zravnajo in zavpijejo: «Pogumni so zmiraj zmagali, Ogerska se nikogar ne boji!» Nato pijejo. V tem pridejo ostali iz hiše, zasedejo konje in oddirjajo kot vihar iz mesta. Le nekateri so ostali v mestu, da vzdržujejo red na cestah, kjer se nahaja vedno več beguncev.

Od balkona mestne hiše se oglasijo trombe, kraljeve zastave se razobesijo, katere meščani radostno pozdravljajo. Juričič v poveljniškem oblačilu, spremljan od župana in mestnega beležnika stopi na balkon. Z rokami dá znamenje, da želi govoriti in kmalo zavlada grobna tihota. Vse oči se uprejo na junaško postavo hrvatskega poveljnika. Iz njegovih oči sija hrabrost in bojna odločnost, kar navduši slehernega.

«Meščani!» začne govoriti z zvenečim, močnim glasom, in njegove besede so donele

kot mogočen grom, kot glas trombe, kliče v boj. «Meščani! velika nevarnost nam preti. Turška vojska je samo nekaj dni oddaljena, kmalo bo pred mestnim obzidjem ter bode zahtevala, da se predamo. Kot zvest služabnik svojega kralja, ki me je postavil za poveljnika v tem mestu, ne smem njegovega imetja nikomur dati, namreč ga braniti. In to hočem storiti! Na vas je toraj ležeče, da ohranite čast svoje domovine. Od sedaj z naprej ste bojovníki za cerkev in kralja, za življenje in imetje. Zmaga ali sužnost — volite! Oboje vas zna doleteti!»

Meščani! Husari opazujejo vsako gibanje sovražnikovo. Jeden poslanec kliče poveljnika avstrijske armade na pomoč, in ako mi vi pomagate, upam z božjo pomočjo zadržavati sovražnika, in če ga je dvakrat večje število. Sedaj pa pojdite v cerkev, molite in prosite našega Gospoda Jezusa Kristusa in svetnike za varstvo in pomoč, potem pa hitite se oboroževati in utrjevati. Le pogum, in On, ki vlada celi svet, ne zapusti svojih, ki na njega zaupajo. On je vsegamogočen ter bo dal našim slabim močem zmago nad mnogo številnejšim sovražnikom ter podelil zmago tistim, ki varujejo znamenje sv. križa. Ali imate vero v našega Boga? —»

«Imamo!» odgovorijo vsi enoglasno; «za Gospoda, ki je za nas umrl ter nas tako

ljudstvo ne bode imelo, ker ga domače ljudstvo sila sovraži in ga kitajska vlada le pisano gleda.

Dopisi.

Gornja Radgona. Malo je menda ljudi na svetu, katerim bi ne ugajala godba ali lepo ubrano petje ter smelo rečem, da sem popolnoma prepričan, da je naš gornjeradgonski okraj jeden med onimi, kateri je obdarovan v obilni meri z darovi muzikalčnih talentov. Opazovalec našega okraja se je gotovo prepričal, da pri nas mladina z velikim veseljem prepeva in gôde, da se je na naših lepih veselicah mnogo krasnih pesmic prepevalo in tudi mnogo milodoneh komadov udarjalo ob tamburici. Dragi rojaki, mili Slovenci ter prijatelji godbe in petja! Gornja Radgona je mejšče našega okraja ob Muri. Od jedne strani prežijo na nas kruti madžaroni in ob drugi strani drzni nemškutarji, katerim bi se srce smejalo od veselja, ako bi videli, da mi nazadujemo, da bi naše društveno življenje kmalo poplavila deroča Mura. Sklenili smo torej v Gornji Radgoni ustanoviti novi poraz za Nemce na slovenskem polju, kateri bi naj bil ponos in kinč gornjeradgonskega okraja, ki bi naj vzbujal v mladih srcih ljubezen in vnemo za slovensko pesem in godbo, za naš narod slovenski, in to nas je nagnilo, da kmalu zagleda novo društvo beli dan v Gornji Radgoni, ki se bo glasilo: »Slovensko pevsko in tamburaško društvo v Gornji Radgoni.«

Dragi Slovenci gornjeradgonskega okraja! Novo društvo bo torej za celi okraj. Tudi vsak drugi ima pravico pristopiti, kdor se le zamore vdeleževati skupnih vaj, koje se bodo vselej pravočasno naznanile gospodom pevovodjem v določenih krajih. Več nas bode, večja bode čast za naš okraj! Posebno pa moramo skrbeti, da si tudi vzgojimo svojo društveno godbo in ako dosežemo to, smemo biti ne samo mi, temveč vsak zaveden Slovenec ponosen na tako društvo! — Namen društvu bo, gojiti slovensko petje in godbo v gornjeradgonskem okraju ter prirejati poštene veselice v našem političnem okraju in tudi izven našega okraja. Pravila so že odposlana na c. kr. namestnijo v Gradec in nam naj bo torej sveta dolžnost, da se poprimemo z vso vnemo novega dela. Prosimo torej na tem mestu vrle gospode pevovodje od Sv. Jurija, Kapele in Antonja, naj nam

blagovolijo kmalo poslati imena in kateri glas da pevec poje, ter koliko tamburašev pristopi, da se potem naznanijo pesmi, katere bi pri otvoritvi skupno peli. — Ti pa, draga mladina našega okraja, naj ti srce igra od veselja, da boš imela svoje društvo, v katerem boš zamogla pod jedno zastavo korakati, ter buditi s svojim krepkim glasom mrzla srca za naš slovenski narod. Od Vas, vrli mladeniči iz Gornje Radgone, Sv. Jurija, Kapele in Sv. Antona, je mnogo odvisno, kako bo napredovalo naše novo društvo. Delajte torej z vso vnemo, da nas bode kot listja in trave! Zato pa »Naprej zastava Slave!« »Mi vstajamo in Vas je strah!« In ko bomo prvič skupno nastopili ter zapeli našo narodno pesem, smelo rečem, da nas bodo slišali tudi sosedje Radgončani!

Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi,
A delo in trud nam nebo blagoslovi!

Kapela pri Radgoni. Že dolgo časa ni bilo slišati popolnoma ničesar od Kapele; vse narodno delovanje je ponehalo. Kar presenetilo nas je bralno društvo, katero je priredilo po res precej dolgem odmoru dne 17. t. mes. veselico, katera je sijajno uspela. Za prireditve te veselice si je največ zaslug pridobil dični predsednik bralnega društva gosp. Zemljčič; vrle narodne kapelske fante in dekleta je g. Čirič v kratkem času naučil več lepih pesmij in upamo, da bo g. Čirič tudi zanaprej vodil pevski zbor kapelski in delal na to, da se bo vsa naša mladina, katera ima toliko zmožnosti in veselja do petja, zbirala pri pevskih vajah. A da se je veselica sploh vršila, da so se igralke in igralci tako izborno vrlo izvežbali, za to gre največja hvala vrlemu slovenskemu učiteljstvu pri Kapeli, v prvi vrsti pa neumorni režiserki gospici Lj. Poljanec. Da se ljudstvo zanima za take veselice, je pokazala ogromna udeležba. Že pred napovedano uro pričetka je bil obširen vrt gostilne »pri zidu« ves prenapolnjen. Smelo lahko trdimo, da se malokatero društvo more ponašati s tako obilno udeležbo. Ko je pevski zbor dovršeno zapel par pesmij, je pozdravil g. Zemljčič kot predsednik bralnega društva vse navzoče, omenil, da imamo goste od Sv. Križa in sicer navdušeno slov. mladino iz Vučjevesi, Bučečovec in Bunčan; nadalje iz Ljutomera in sicer večje število zastopnikov slov. akadem. fer. društva »Bodočnost«, iz Gornje Radgone, od Sv. Jurija na Ščavnici, od Sv. Antona, iz Petanec in posebno je omenil, da zavzema izmed navzočih Kapelčanov večina naša slo-

venska mladina, v prvi vrsti vrle kapelske mladenke. Ker ni bilo vreme ugodno in je vedno polagoma deževalo, ni bilo mogoče gledaliških iger uprizoriti tako, kakor bi se dalo pri lepem vremenu, moral je tudi odpasti slavnostni govor. Prva igra — Lurska pastarica — se je igrala izborna; med vsemi igralkami pa sta svoji ulogi najbolje rešila Otilija, grofinja Eleonora in Bernardka. Pri drugi igri — Pravica se je izkazala — je žel berač (slovenski mladenič Kralj) zaslužen priznanje; med ostalimi igralci, kateri so vsi izvrstno pogodili svoje vloge, se je odlikoval Abraham (slovenski mladenič Korošec). Ko se je zapelo še več mičnih pesmic, je bila veselica končana; pričela se je prosta zabava, katera se je vršila deloma v gostilni »pri zidu«, večinoma pa v narodni gostilni g. Divjaka. V gostilni pri zidu je govoril g. modroslovec Pušenjak o pomenu izobrazbe za slovenski narod in povdarjal, da je dolžnost vsakega, se po dokončani ljudski šoli še naprej izobraževati, ter priporočal ustanovitev zimskih poučnih tečajov, kakor ustanovi kmetijska zadruga na Cvenu kmetijsko-poučni tečaj v zimi, in kakor se tudi snuje poučni tečaj v Konjicah. Le tedaj, ako bo naš narod dovolj izobražen, je povdarjal govornik, vedel bo razločevati svoje prijatelje od svojih neprijateljev, le tedaj bo spoznaval vrednost dobrih knjig in časopisov in tedaj bo delal vsak na to, da lažnjivi prerok »Štajerc« izgine iz vsake hiše. Nato se je licitirala jedna palica v korist družbe sv. Cirila in Metoda in se nabrala lepa svota za to prekoristno vseslovensko družbo. V gostilni gosp. Divjaka je govoril g. modroslovec Majžer o pomenu bralnih društev. Vršile so se tudi napitnice; napilo se je delavnemu predsedniku bralnega društva, gosp. Zemljčiču, kateri najbolj deluje na to, da bi gornjeradgonski okraj res kmalu pokazal slovensko lice, napilo se je našemu vrlemu učiteljstvu, napilo se je bralnemu društvu in se mu želel procvit, napilo se je za slovensko petje navdušenim kapelskim mladeničem in mladenkam ter njih vodju, napilo se je tudi vrlemu narodnemu ženstvu, katero tako neustrašeno stopa na dan. Prosta zabava, pri kateri je pevski zbor kapelski zapel več mičnih pesmij, je trajala pozno v noč. A nekaj neljubega ne smemo zamolčati. V gostilno k g. Divjaku so prišli razgrajat in izzivat trije kmetski fanti nasprotnne stranke (baje v to najeti, kakor je jeden izmed njih sam priznal) in s tem motili zabavo. Zapomnite si to! Kaj takega se ne bo več zgodilo; bralno društvo bo prihodnjič že v naprej storilo korake, da taki ljudje ne dobe pristopa.

Sklepajoči svoje poročilo o tej vrlo dobro uspeli veselici bralnega društva, pozivam isto, naj deluje še v bodoče z vsemi močmi za doseg cilja, katerega si mora postaviti vsako bralno društvo: izobraziti slovenski narod in mu tako zagotoviti boljše uspehe, kakor do sedaj, na političnem, kulturnem in gospodarskem polju. V. P.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katoliško slovensko politično društvo „Sloga“ v Središču priredi v nedeljo, dne 24. avgusta 1902 ob 3. uri popoldne svoj izvanredni občni zbor, pri katerem poročata gg. poslanca dr. Miroslav Ploj in dr. Rosina. Slovenci vdeležite se v obilnem številu, da izrazite poslancema svoje težnje in želje. — Po shodu je veselica v gostilni g. Jožefa Šinko v Središču, pri kateri svira godba središke požarne brambe.

Osebnosti. Realni profesor v Gradcu g. Ivan Papež je šel v pokoj in dobil tem povodom naslov šolskega svetnika. — Gosp. Fran Rož, pomožni uradnik pri okrajnem

zveličal. Mi se hočemo vojevati, trpeti in če treba tudi umreti!»

«Prisezite pri sveti zastavi očetnjave!» zakliče Juričič ter vzdigne zastavo.

Meščani padejo na kolena, vzdignejo desnico in zakličejo: «Mi prisegamo, da ne bomo nikdar zapustili našo zastavo in našega poveljnika!» Nato blagoslovi duhovnik prisegajoče, priporoči je v varstvo Materi Božji, sv. Štefanu in sv. Martinu.

In šli so v procesijah od cerkve do cerkve in potem domov pripravljat na obleganje mesta.

Juričič je izvedel, da se bliža čez 300.000 mož turške vojske in s 300 lahkimi topovi, ki mečejo večina kroglice velikosti gosjih jajc. «Čim gostejši je sovražnik», misli si hrabri Juričič, «tem gotovejše morajo zadeti moje kroglice.» Izvedel je tudi, da hočejo Turki napasti Dunaj. Začel je misliti, mu li bo mogoče zadrževati Turka tako dolgo, dokler se kraljeva vojska ne zbere. Akoravno pade Kisek ter občuti maščevanje barbarov, bo vsaj rešena država. Junak se je sklenil darovati, ali molčati je moral o tem pred prebivalci, da ne zgubijo poguma.

Juričič si izbere izmed meščanov 700 najmočnejših in najhrabrejših, je oboroži in porazdeli med izurjene husare ter odkáže vsakemu stolp ali zid, katerega ima braniti. Ostali morajo stražiti, zidovje in okop v dobrem stanu ohranjevati, strelbne potrebe

in živež donášati bojevalcem. Ženam in dekletam zaukaže imeti pripravljeno vrelo vodo in olje, ter streči starcem, bolnikom in ranjencem.

Tako pripravljen pričakuje junak sovražnika. Dne 9. avgusta se prikažejo prve čete pod vodstvom Ibrahim-paše, kateremu sledi sultan z glavno vojsko v daljavi tri dni hoda. Kmalo je bil Kisek obdan od vseh strani s Turki; na gričih so se razpostavili topovi. Grozno streljanje se prične. Grom sledi gromu, da se zemlja stresa in kroglice padajo na hiše kakor toča. Tri dni traja že streljanje in akoravno se brambovci pogumno branijo, jih je vendar mnogo pobitih po ulicah in hišah. Povsod se vidijo trupla in ranjenci; žalostni kriki polnijo zrak, prihajajoči iz ust žen in otrok, ki ne najdejo nikjer varstva pred morečimi krogkami. In ta krik in stok povzroči pri brambovcih malodušnost, ker mu težko de, videti svoje v sili zapuščene. Tam prižvižga kroglica in predere prsi mlademu dekletu, ki nese svojemu očetu strelivo; nesrečni oče priskoči vzdigne mrtvo hčerko, kroglica prižvižga in oče se zvrne mrtev zraven mrtve hčerke. Mladič odbija junško napade, zamolkel vsklik in evet življenja se zgrudi okrvavljen na tla. Daroval je mlado življenje domovini. Mamica, ki je baš prihitela, pade nezavestna na sina. Strašni trenutki vladajo v mestu. Pri vsakem koraku kosi smrt.

glavarstvu v Kranju je imenovan c. kr. vladnim kancelistom v Celju.

Zborovanje. Iz Artič se piše »Slovincu«: Dne 31. avgusta t. l. zboruje politično društvo »Sava« v gostilni »pri Slovincu«.

Škof Strossmajer se je povrnil iz Slatine v Djakovo.

Pomilostil je naš presvitli cesar 21 jetnikov. Od teh jednega v mariborski kaznilnici.

Na Pragerskem so prijeli trgovko z dekleti Julijo Hirschfeld iz Budimpešte. Odpeljali so jo v Ljubljano v ječo.

Za pogorelce v Podovi je daroval državni poslanec in ud deželnega odbora v Gradcu, g. Franc Robič 10 K in g. dr. Fr. Firbas v Mariboru 10 K. Mi še enkrat nanzanjamo, da radi sprejemamo darila v ta namen.

Izžrebanje porotnikov v Mariboru. V četrtek, 14. t. m., so bili za jesensko porotno zasedanje izžrebanji naslednji porotniki, in sicer glavni porotniki: Jurij Manfred, mizarski mojster, Karol Soss, trgovec, Franc Nekrepp, krojaški mojster, Jan. Škoflek, blagajnik hranilnice, Franc Verhonig, kovaški mojster, Ignacij Widgar, hišni posestnik, vsi v Mariboru; Janez Baumgartner, posestnik v Pernicah, Ignacij Amer, posestnik in gostilničar pri Sv. Martinu pri Vurberku, Franc Reininger, posestnik v Polički vasi, Alojzij Velebil, veleposestnik v Malečniku pri Sv. Petru, Anton Wretzl, posestnik v Gornjih Hočah, Peter Trinko, posestnik v Razvanji, Franc Sirk, trgovec v Šlívnicah, Janez Slavič, trgovec pri Sv. Lenartu, Franc Wello, posestnik v Zicah, Anton Zorzini, gostilničar v Slov. Bistrici, Andrej Suppanc, trgovec v Moravčah, Franc Schütz, posestnik v Peklu, Karol Hrastnik, posestnik in mesar na Spod. Polskavi, Franc Ozimič, vrvar v Slov. Bistrici, Franc Pergler, gostilničar v Slov. Bistrici, Jakob Glaser, posestnik na Spod. Polskavi, dr. Edvin Ambroschitz, odvetnik, Jos. Goriupp, usnjarski mojster, Ludevik Kropfl, medar, Alojzij Saria, okrožni komisar, Leopold Šarner, marelar, Rudolf Wibmer, posestnik, vsi v Ptuj; Vincenc Pernat, gostilničar pri Sv. Vidu pri Ptuj, dr. Gustav Delpin, odvetnik v Ormožu, Alojzij Osterc, posestnik v Stari novi vasi, Kristijan Kovač, veleposestnik pri Sv. Antonu na Pohorju, Franc Joniš, posestnik v Zg. Gogentalu, Matija Bežan, c. kr. notar v Marnbergu, Alojzij Benitz, hišni posestnik v Marnbergu in Janez Petrun, gostilničar v Ribnici ob kor. žel. K o t n a m e s t n i k i p o r o t n i k o v s o b i l i i z ž r e b a n i: Jos. Druschkovitz, lesni trgovec, Karl Fric, mesarski mojster, Anton Gaiser, hišni posestnik, Ferdinand Hartinger, trgovec, Karol Jarčič, hišni posestnik, Jožef Kokošinek, trgovec, Anton Kramberger, mesarski mojster, Simon Kotzbek, hišni posestnik in Ferdinand Löschnigg, gostilničar.

Ponesrečen sprevodnik. Železnični sprevodnik južne železnice Julij Gruber je padel z vlaka in se smrtno nevarno poškodoval.

Kolesar ponesrečil. Založnik Koslerjevega piva v Gaberju, g. Jožef Svetl je padel pri Vitanju tako nesrečno s kolesa, da je umrl.

Utopil se je v Muri pri Spielfeldu pekovski učenec Franc Hecl, doma iz Sv. Jurija ob Ščavnici. Ponesrečenca je odnesla pri kopanju deroča voda. Utopljenca še niso našli.

Ponesrečil se je v Reki pri Hočah učenec Franc Pehar. Igral se je s svojimi součenci pri žagi gosp. Kiffmana ter je pri skakanju padel tako nesrečno na drevo, da je še isti večer umrl. Večna luč naj sveti njegovi mladi duši!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 15. avg. umrl je tukajšnji cerkveni ključar Korošak iz Jamne nagle smrti. V jutro ob štirih, ko je šla hčerka na božjo pot k Sv. Trojici, je bil še zdrav in živ in edno uro potem, ko

je vabilo k službi božji, ga je prišel mlajši sin buditi: »Oče vstanite, ako hočete priti k maši; ravnokar vabi!« Ko ni dobil odgovora je šel sin bližje in našel očeta — mrtvega. Naj v miru počiva!

Nesreča. Na postaji v Poličanah se je spotaknil železniški uslužbenec in dobil roko pot kolo, katero mu je odrezalo 4 prste.

Poučni tečaj za bučelorejo. Vsled odloka c. kr. deželnega šolskega sveta bode imelo štaj. bučelarsko društvo tudi v tekočem letu in sicer od 13. do 17. septembra 1902 poučni tečaj za bučelorejo. Vsa naznaila in vprašanja se naj naslovijo na društvenega tajnika, c. in kr. stotnika v pokoju, g. Franca Zenker v Gradcu, Merangasse 3.

Strelna udarila je na Velike Maše dan v gospodarsko poslopje posestnika Korošca po domače pri Bežikovih v Dragotincih pri Sv. Juriju ob Ščavnici, ter ubila telico. Pogorelo je vso gospodarsko poslopje s slamo, krmo in neizmlačeno snopje. Ubogi pogorelci!

Nova Štifta pri Gornjemgradu. Od 16. avgusta naprej bode hodil vsak pondeljek, sredo, četrtek, petek in soboto pismonoša med Novo Štifo in Gornjemgradu. Poštna nabiralnika se obesita dva v tej občini.

V Marenbergu so baje že kupili zemljišče, na katerem začnejo prihodnje leto zidati protestantovsko cerkev. Protestantovski listi pišejo, da bode sezidalo cerkev prusko društvo, takozvani »Gustav-Adolf-Verein«. To društvo pošilja protestantovske pastore na Avstrijsko in posebno na Spodnje Štajersko, da — delajo Nemcem pot do Adrije.

Sv. Martin v Rožni dolini. Veselica v prid dijaškemu domu. K tej veselici, katero je priredilo šmartinsko bralno in pevsko društvo, prišlo je na stotine zavednega ljudstva od blizu in daleč. Mnogo odličnih gostov je bilo videti iz Galicije, Vojnika, Celja in Dobrne. Posebno pohvalno je omeniti bralno društvo v Dobrni, katero se je korporativno udeležilo veselice s 30 člani. Odbor je lepo poskrbel za zabavo. Petje in šaljivi nastopi sta se izvrstno obnesla. Nad vse ugoden utis je naredil govor g. Rebeka. Razlagal je veliki pomen »Dijaškega doma« in priporočal izvrševanje gesla »Svoji k svojim«. Ljudstvo je z glasnim odobravanjem pritrjevalo njegovim besedam. — Šaljiva tombola, šaljiva pošta, menažerija itd. provzročile so obilo smeha in veselja, katerega nam niti slabo vreme ni moglo skaziti. Nagnalo nas je sicer v notranje prostore in nas razdelilo na več oddelkov, a navdušenost se ni poglela — saj je bil prinos za nadaljni kamen »Dijaškega doma« že v blagajni!

Celjske novice. Na cesarjev rojstni dan ponesrečil se je v Celji slikar Jos. Banded. Slikal je pri č. šolskih sestrah v prvem nadstropju; slučajno ga je prišla božjast in ga vrgla skozi okno na dvorišče. Prepeljali so ga v bolnišnico. Ponesrečenec je oženjen in ima več otrok. — Umrl je v Celji 20. t. m. Ferdinand Pellé, ki je bil dolgo časa trgovec, a se je v zadnjem času bavil le še s prevažanjem premičnin iz kolodvora. Bil je miren in pošten Nemeč. N. v m. p.!

Iz Hajdine. Na predvečer 18. t. m. so se slišali po dalekoznanem ptujskem polju mogočni strelji. Res živo je bilo gromovito pokanje možnarjev! Srce je lahko vsakemu od veselja skipelo, ko je bilo slišati, da tudi slovenski narod ni zaostal v proslavljenju goda svojega dobrega vladarja Franca Jožefa I., vladarja, kakoršnih ne pozna zgodovina mnogo. Iz srca kličemo besede, katere je še javno zapisal paznik hajdinskega muzeja, g. Martin Vnuk, na duri starodavnega Mitras-templja: »Bog ohrani, Bog obvari — Nam cesarja, Avstrijo ...

Učenje tiskarskega obrta. Ta stroka je še premalo znana med našim ljudstvom, in vendar je to v sedanjem času takorekoč najboljša in zanimiva obrt. — V tiskarni sv. Cirila je izpraznjeno mesto za učenca.

Nemcev se seveda oglašajo veliko, ker so že spoznali, kake vrednosti je to. Učencu, ki se hoče učiti tiskarstva, je potrebno, da zna slovenski in nemški jezik, mora imeti dve gimnaziji ali vsaj tri meščanske šole, ter najmanj 14 let star. Slovenci! spoznajmo vrednost tiskarstva ter se poprimimo tudi tega obrta. Dandanes je potrebno, da napredujemo v vseh strokah. Tiskarsko delo ni težko delo, treba le umnosti. In Slovencem, ki se lahko ponašajo s svojim razumom in spretnostjo v vsem, bilo bi vse le igrača. Upamo, da se bo naše ljudstvo od sedaj bolj brigalo za to velevažno obrt.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 24. avg. priredi fer. društvo »Bodočnost« poučno predavanje, katero je združeno s predstavo s skioptikonom. Upati je, da se bode ljudstvo v obilnem številu udeležilo predavanja kakor tudi te velezanimive predstave, ki je povsodi dobro uspela ter dosegla lep in ugoden uspeh. Pričakovati je tembolj mnogobrojnega obiska, ker se vrši ta predstava v blag namen, namreč, da se čisti dohodek porabi za tukajšnje na konjih in v narodni noši opravljene Slovence, ki se bodo vdeležili o priliki slavnostne otvoritve Prešernovega spomenika v Ljubljani. Torej na svidenje pri Sv. Tomažu v nedeljo!

Konjerejcem. Dne 25. avgusta t. l. bo v Središču sejem za žrebete. To je edini sejem te vrste na Spod. Štajerskem. Dolžnost spodnještajerskih konjerejcev je, prignati svoje konje, posebno žrebete, v obilnem številu na ta sejem, da zamorejo kupci izmed obilo priganega blaga izbirati. Na tak način bo po letih ta sejem zaslovel in konjerejci bodo na domači zemlji brez posredovanja prekupcev, kateri pri prodaji visoke svote v škodo konjerejcu odtegnejo, dobro svoje konje prodajali. — Konjerejci! obilo konj privabilo bo tudi mnogo kupcev. Pokazimo tedaj, da znamo v domačem kraju kaj vspešnega za povzdigo naše konjereje storiti!

Za slovenske obrtnike. V večjem, živahnem trgu na Spodnjem Štajerskem se ponuja prilika dobremu narodnemu peku, naseliti se in si bodočnosti zagotoviti. S pekarijo je zvezana tudi žganjarija in kramarija. Razun tega najde dober kruh tudi mizar in čevljar v ravno istem trgu. Pojasnilo daje »Slovensko obrtno in trgovsko društvo« v Celju, kamor se naj prosilci obrnejo.

Na Ptujski gori se je obhajal dne 17. t. m. zvečer cesarjev rojstni dan z baklado. Med baklado se je pridno streljalo in godlo. Večina okenj je bila razsvetljena in na hišah so visele cesarske in slovenske zastave. Tudi sveta maša se je darovala za našega presvitlega cesarja.

Žitne cene. V Mariboru: 1 hl pšenice 15 K 80 v, rži 13 K 40 v, ječmena 13 K 40 v, ovsa 14 K 40 v, koruze 13 K 80 v, prosa 15 K 20 v, ajde 13 K 40 v, fižola 20 K. — Na Dunaju 50 kg pšenice 8 K, rži 6 K 70 v, ječmena 7 K 25 v, koruze 5 K 55 v, činkvanta 6 K 30 v, ovsa 7 K 55 v, fižola 10 K.

Cerkvene stvari.

Pri č. sestrah v Mariboru je bila na veliko gospojnico lepa slovesnost. Ko so premil. knez in škof podelili 11 devicam samostansko obleko in je več drugih storilo začasno, oziroma večno oblubo. Preoblečene so bile: S. Bazilija, roj. Ivana Žigart iz Slivnice pri Mariboru; S. Severina, roj. Marija Lobnik iz Sv. Štefana pri Velikovcu; S. Andreja, roj. Trezika Kastelic iz Zatičine; S. Nepomucena, roj. Marija Slapnik iz Motnika; S. Viktorina, roj. Trezika Jeretin iz Babnega pri Celju; S. Luitgarda, roj. Marija Schweiger iz Marnberga; S. Silvestra, roj. Marija Ravnik iz Bohinjske Bistrice; S. Lidija, roj. Marija Turk iz Prepole na dravskem polju; S. Joahima, roj. Antonija Pilat iz Pazina; S. Florijana, roj. Urška Fermé iz Sv. Štefana pri Žusmu in S. Paskalija, roj. Jerica Neuwirt od Sv. Ane na Krembergu.

Društvena poročila.

Bralno in pevsko društvo „Maribor“ se pripravljajo za predstavljanje igre »Divji lovec«. Upamo, da se bode društvo prihodnjo zimo večkrat pokazalo na odru, kakor lani; posebno ker se bode vpeljalo v zimsko sezono s tako krasno igro.

Mariborski dijaški kuhinji so darovali sledeči p. n. dobrotniki ozir. dobrotnice: S. Nezvan 10 K, J. J. kot kruh sv. Antona 2 K, L. Vozlič, kapelan 7 K, mladenič od Sv. Marjete ob Pesnici kot kruh sv. Antona 2 K, neimenovan kot kruh sv. Antona 2 K, dr. Kac kot kruh sv. Antona 20 K, neimenovana gospa kot kruh sv. Antona 5 K.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja: Črešnjavec 44 K, Sv. Martin v Rož. dol. 20 K, Svičina 11 K 80 v, Cirkovci 32 K, Polensak 21 K, Ptuj 52 K 12 v, Sv. Vid pri Valdeku 50 K, Sv. Peter niže Maribora 20 K, Sv. Ilj v Slov. gor. 36 K, Marnberg 20 K 74 v, Črnagora 15 K, Polje 20 K, Planina 10 K 70 v, Sv. Marija Magdalena v Mariboru 8 K 20 v, Sv. Florijan v Doliču 28 K 80 v, Gornjigrad 72 K 17 v, Nova štifta 14 K 12 v, Solčava 19 K 20 v, Ljubno 22 K 10 v, Kamca 10 K, Sv. Peter pri Radgoni 53 K, Pameče 100 K, Središče, dve neimen. 100 K, Ljutomer 18 K, Sv. Križ pri Ljutomeru 38 K 40 v, Sv. Anton v Slov. gor. 8 K 76 v, Vel. Nedelja 50 K, Sv. Tomaž pri Vel. Ned. 40 K, Sv. Lenart pri Vel. Ned. 4 K 20 v, Sevnica 26 K, Artiče 30 K, Luče 17 K.

Slov. akad. fer. društvo „Bodočnost“ priredi s pomočjo dijaštva pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. v nedeljo, dne 31. avgusta t. l. v prostorih stare šole veselico s tamburanjem in igro »Šolski nadzornik«. Začetek ob polu 4. uri popoldne. Po vspredu prosta zabava v gostilni g. Franc Koserja s šaljivo pošto.

Sestanek naših nepolitičnih društev. »Slovenska krščansko-socijalna zveza« je razposlala nepolitičnim slovenskim društvom vabila za sestanek, ki se vrši pod pokroviteljstvom prevz. ljubljanskega knezoškofa dr. A. B. Jegliča dne 7. in 8. septembra t. l. v Ljubljani. Opozarjamo, da k sestanku niso vabljeni gospodarska društva, ker ta društva imajo že lepo organizacijo v »Gospodarski zvezi«, pač pa je treba ustanoviti trdno vez za vsa naša bralna, izobraževalna, pevska delavska društva. Seve imajo pristop tudi člani gospodarskih društev kot posamezniki. Kdor se želi udeležiti, naj svoje ime na dopisnici naznani č. g. Luki Smolnikarju, stolnemu vikarju v Ljubljani. Posebno je želeli, da pridejo na sestanek možje ali mladeniči tudi iz onih krajev, kjer še ni izobraževalnih društev, ker se bodo na sestanku mnogo naučili. Vspeh sestanka bodi, da vso našo domovino preprežemo z izobraževalnimi društvi. Ako kako društvo pomotoma ni dobilo vabila, naj to takoj naznani na zgoraj omenjeni naslov. Pozivamo vsa naša nepolitična društva, da nemudoma izberu odposlance za sestanek in to takoj naznani »Slovenski krščansko-socijalni zvezi«, da se še pravočasno zanje morejo preskrbeti v Ljubljani stanovanja. Ustanoviti se mora trdna zveza nepolitičnih naših društev, ki bo društveno življenje poživljala in pospeševala, zato smo prepričani, da se naša društva z veseljem odzovejo klica »Slovenske krščansko-socijalne zveze«.

Jubilejno slavnost v proslavo 25 letnice sv. Očeta Leona XIII. priredi Marijina družba v Hajdini pri Ptuj v nedeljo, dne 31. avg. ob 3. uri popoldne na vrtu gosp. M. Gregoreca pri cerkvi (ob slabem vremenu se vrši slavnost v šoli) s sledečim vspredu: 1. Deklamacija »Sveti Stolici« s živo podobo ob koncu. 2. Nova Leonova himna (komp. J. Mitterer, besede dr. A. Medved). 3. Deklamacija »Slava Leonu« z papeževu pesmijo ob koncu. 4. Slavnostni govor (dr. A. Medved). 5. Prolog k »sv. Neži«. 6. »Sv. Neža«, igrokaz v 2 dejanjih. Med posameznimi točkami vdarja domači pomnoženi tamburaški zbor. — Vstopnina 10 kr., sedeži 30 kr. — Ker

je čisti dohodek namenjen za družbino zastavo, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Zahvala. Bralno društvo pri Sv. Bolfenku pri Središču se tem potom prirčno zahvali g. Rudolfu Kolbeznu, trgovcu v Grabah pri Središču, za podarjenih dvajset krasnih knjig, Bog dal obilo posnemačev!

Dobrna pri Celju. V nedeljo, dne 24. avg. ob polu 4. uri popoldne se vrši na Dobrni velika cesarska slavnost. V sporedu je petje, slavnostni govor in gledališki igri: »Kmet Herod« in »Jeza nad petelinom«. — Posebej vabila se ne bodo razpošiljala, zato tem potom vabi odbor »Bralnega društva« k najobilnejši vdeležbi. — Vstopnina 10 kr., sedeži 20 kr.

Sv. Lenart v Slov. gor. Pevski in tamburaški klub bralnega društva priredi v nedeljo izlet k Sv. Trojici in sicer v gostilno g. Mlineriča. Izletniki se zbirajo v bralni sobi v posojilnici, odkoder je skupni odhod ob tretji uri, prihod pa k Mlineriču ob štrti uri. V slučaju grdega vremena se vrši izlet prihodnjo nedeljo.

Iz drugih krajev.

Vojaške vaje. Slovenski celjski pešpolk št. 87 bode imel svoje vaje na Kranjskem pri Rakeku. Od 26. t. m. naprej se bodo vršili manevri okoli Divače in Sežane proti Trstu. Od tam se peljejo skupno s primorsko-kranjskim polkom št. 97 na ladijah proti Pulju, kjer se bodo skusili izkrcati, kakor ob vojskinem času. Isto bo poskusila tudi mornarica. Izkrcanje bodo zabranjevali deželni brambovci in trdnjavsko topničarstvo. — Ni še znano, kedaj pride cesar k tem velezanimivim morskim vajam. Gotovo je, da jim bode zadnji dan pristostalo. — Zanimivo je to, da vzamejo k tem najtežjim vajam izključno slovenske polke. S tem se da našim vojakom najlepše izpričevalo.

Velikanska slavnost hrvaških pevskih društev povodom 40 letnice pevskega društva »Kola« v Zagrebu se je vršila te dni. Navzočih je bilo v Zagrebu nad 1000 pevcev, mej njimi 60 slovenskih in nad 10.000 gostov iz raznih krajev Hrvatske.

Samomor poštne upravnice. V Wegscheidu na Gornjem Štajerskem je nenadoma prišel v poštni urad poštni kontrolor. Poštna upravnica mu je dejala: »Prosim potrpljenja za trenutek«, ter se je hitro oddaljila v svojo sobo. Nakrat je počil strel. Poštna upravnica gdčna Woitsch se je ustrelila.

Avstrijski pravosodni minister Spens Booden je na počitnicah na grad Stablovici pri Opavi, ker je obolel na vnetju črev. Morali so ga operirati. Minister je operacijo srečno prestal.

Velika nesreča se je zgodila 14. t. m. ob 11. uri po noči v Klosterneuburgu pri 15. pionirskem bataljonu pri ponočnih vajah na Donavi. Treščila sta skupaj pionirski odelek, sestavljen iz petih pontonov, na katerem je bilo 28 pionirjev, 6 podčastnikov in 3 častniki, in parnik s tako močjo, da se je ponton na desni strani tako hitro potopil, da se vojaki niso mogli rešiti v njem, ampak morali so se izročiti valovom deroče Donave. Ker so znali vsi plavati, so se rešili nekateri do obrežja; eden se je rešil z velikimi ranami, katere je dobil pri tresku. Priplaval je do obrežja, tam so ga potegnili tovariši iz valov. Imel je glavo vso razbito, roko zlomljeno in prsi poškodovane. Bil je čvrst slovenski fant in je drugo leto služil. Nekateri so klicali za pomoč in stokali v vodi, ker so jim moči ponehali; pa zastoj so klicali pomoči, ni je bilo od nikoder. V temni noči morali so pustiti svoje mlado življenje v valovih deroče Donave. Med ponnesrečenci bili so večinoma Slovenci iz Kranjskega.

Otroci ovadili očeta. V londonskem predmestju Witehopel so trije otroci opozorili redarja na nekega moža, ki je stal pri avtomatu za čokolado in z magnetom kradel denar iz avtomata. Redar je tatu prijel in

odvedel kot priče tudi otroke s seboj. Izkazalo se je, da so ovadili otroci lastnega očeta. Storili so to na ukaz matere, katere bi se bila rada ločila od moža, ki je bil lenuh, tat in surovež. Velela je otrokom, naj očeta povsod zasledujejo ter ga naznanijo, če ga zaloté pri tatvini. To se je tudi zgodilo, in žena se loči sedaj od hudobnega in nemarnega moža, ki je zopet zaprt zaradi tatvine. Policijski komisar pa je ženi svetoval, naj se izseli, predno pride pijanec iz ječe.

Velik požar. V Novem Jorku v Ameriki je uničil požar veliko hišo, v kateri je stanovalo več sto družin. Zgorelo je 6 oseb ter mnogo ranjenih.

Kako kje solnce sije. Najbolj solčna dežela v Evropi je Španija, tam sije solnce na leto več kot 3000 ur. Za njo pride Italija z 2300, Francija z 2100, Avstro Ogrska z 1900, Nemčija z 1700 in Angleška z 1400 urami. Ali če tudi sije v Angliji solnce najmanj časa, pade tam največ dežja in snega. V Londonu pade 10 krat več dežja nego v Parizu.

Zlato v ogrski reki. V ogrski reki Neri so zasledili zlato. Neka nemška družba je priredila potrebne priprave za pranje tega zlata. Govori se, da se nahaja v tej reki zlato v veliko večji množini nego v ameriških rekah.

Obesili so v Kraljevem Gradcu v sredo 20. t. m. 25 letnega Ivana Jaroša, ki je dne 21. septem. lanskega leta na zverinski način umoril 15 letno Marijo Suhanek, razkosal njeno truplo in je potem deloma sežgal.

Iznajditelj petrolejske luči umrl. V New-Jersey v Ameriki je umrl 3. avgusta t. l. Ferris, ki je prvi rabil petrolej za razsvetljavo. Star je bil 84 let ter je dosegel s svojo iznajdbo veliko slavo.

Princezinja delavka. V neki žgalnici apna v Odesi na Ruskem dela princezinja Helena Zvuloukidje kot navadna delavka. Princezinja delavka dela od 6 ure zjutraj do 6 ure zvečer in dobi na teden plače — 1 rubelj t. j. približno 3 krono. Pred leti je zgubila po nesreči vse svoje premoženje, na kar se je odločila, da gre služiti za delavko.

Velik vihar je divjal v petek v Pragi in okolici. Ubityh je bilo v praški okolici pet oseb.

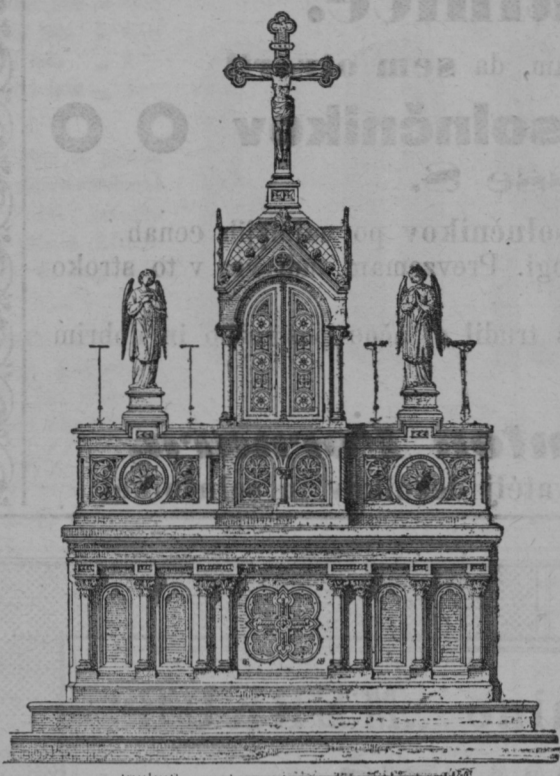
Pobeg protestantski pastor. Pastor Teodor Zieme v Wollinu na Nemškem je poneveril 36.000 mark in pobegnil. V bedi je pustil ženo in pet nedoraslih otrok.

Iz šole: V neki šoli je vprašal učitelj učenca: »Katerega spola je mačka?« Učenec: »Moškega!« Učitelj: »Kako prideš do tega?« Učenec: »Zato, ker ima brke!«

Moč domišljije. Pri Landohutu v Šleziji so nedavno nekega posestnika neznošno zobje boleli. Vsled njegovega ječanja se zbudila žena, ki mu je svetovala naj se namaže z žganjem, ki je bilo na oknu. Mož je res to storil, kmalu so bolečine ponehale in posestnik je zaspal. Ko pa se je zjutraj žena zbudila, videla je svojega moža po celem obrazu črnega. V prvem hipu se je grozno prestrašila in začela vpiti. Pozneje se dognalo, da je mož pomotoma vzel steklenico s črnim namesto z žganjem ter se je namazal po obrazu. Toda posestnikova domišljija je vendar pripomogla, da so bolečine prenehale.

Deklica v žaklju. V Neaplju na Italijanskem so dobili na krovu parnika »Szapanj« neko mlado deklico zašito v žaklju. Deklica je izjavila, da je iz bližine Neaplja in da se je hotela prepeljati k stricu v Marseille na Francoskem. Ker ni imela denarja za potovanje, se je hotela prepeljati kot »blago«.

Kava. Pri nas se kava pije, a povsodi tega ne delajo, ampak kavo — jedo, kakor n. pr. v Ugandi. Drugje zopet kuhajo kavine lušine in listje, ki je posebno polno kafeina, ki daje kavi duh. Na Sumatri se prodajajo kavini listi prav po ceni. Evropejci trdijo, da kavino listje diši po — tobaku. Kava iz kavinih listov je močnejša kakor iz zrn. Ako

Slovenska tvrška!

Weberjevih dedičev naslednik

VINCENC ČAMERNIK

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster

299 5 v Celju

Nova ulica šte. 11.

Delavnica mramornatih altarjev

ter drugih umetnih kamnoseških del,

čez 200

nagrobni spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov
po najnovjših, modernih načrtih

vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in
struganje mramora s strojno silo.

◆ **Lastni kamenolomi.** ◆

Obrise na zahtevanje izdelam takoj. — Priznana solidna
in fina dela. — Postrežba točna.

Naznanilo.

Dva živinska sejma

● v Kamci ●

na cvetni ponedeljek in ponedeljek po
angeljski nedelji.

Kupci in prodajalci se
uljudno vabijo, posebno pa
kmečko ljudstvo, da prižene
obilno živine.

Občinski urad Kamca
pri Mariboru, 19. avg. 1902.

Bogomir Pečar,
župan.

Za okrožje živinorejskih zadrug Admont, Judenburg,
Kindberg, Knittelfeld in Ljubno bode

dne 10. septem. 1902

v Šmihelu pri Ljubnem (St. Michael ob Leoben)

I. plemenski sejm

goveje živine mursko dolske pasme.

384 1-1

Na ta sejm priženejo samo le udje gori navedenih
zadrug bike in telice nad pol leta stare; nudi se torej
najlepša prilika, nabavati si plemensko živino zanesljivo
čiste mursko dolske pasme (Murbodner).

Pojasnila daje „Zveza gospodarskih zadrug na Štajer-
skem — v Gradcu, Mehlplatz 1.

„Südsteirische Presse“

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na
teden, stane mesečno eno krono, za eno leto
12 kron. Slovenci so prošeni, da delajo za raz-
širjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in
vsestransko o svetovni politiki kakor o južno-
štajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko
nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih
hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“
zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in
poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah,
ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slo-
venci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in
uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte
list po gostilnah in kavarnah, kjer so na raz-
polago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in
inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Dobro ohranjeno peč

● ima naprodaj ● krajni šolski svet Št. Andraž
p. Velenje. Visoka je 2-50 m, dolga 80 cm, široka 70 cm.
Kupci se blagovolijo oglasiti pri načelniku g. Mart. To-
minšku p. d. Petelinšku.

381 3-2

Martin Tomiňsek, načelnik.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravništvo
se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Posestvo z vinogradom v pre-
lepem kraju na slovenskem Štajerskem.
Obsega 2 in pol orala povsem z ameri-
kanskno trto nasajene in ograjene vinske
gorice, 7 oralov polja in travnikov, 300
sadnih dreves ter čedno hišo z gospodar-
skim poslopjem. Posestvo je od železniške
postaje pol ure od trga četrt ure in 100
korakov od podružne cerkve oddaljeno;
zato je tudi za upokojenega gosp. duhov-
nika jako pripravno. Cena nizka. — Več
pove upravništvo lista. 304 10-9

Hiša s stanovanji, zraven vrt za zele-
njavo, sadonosnik in njiva, se po ceni
proda v Mariboru. Ferdinand Koemut,
Koroška ulica 122. 253 3-1

Stroj za šivanje, še dobro ohranjen, se
po prav nizki ceni prodaja pri g. Jožefu
Verdnik, Spodnja Nova vas, pošta Slo-
venska Bistrica. 365 3-2

Zidana hiša, 15 minut od magdalen-
ske cerkve. s 3 sobami, kuhinjo in kletjo,
travnika in vrta okoli pol orala, 1½ orala
je lesa, se prodaja v Poberžah. — Naslov
pri upravništvu. 366 2-2

Orglje z dvema spremembama, 4 oktave,
v prav dobrem stanju in s prijetnim glas-
som, se po nizki ceni prodajo. Najbolj
pripravne so za učence in tudi organiste,
da sebe in pevce vadijo. Naslov pri uprav-
ništvu „Sl. Gosp.“ 367 3-2

Malo posestvo, deset minut od po-
staje Pesnica, se pod ugodnimi pogoji
prodaja. Vsega je 4 oralov: vinograd, sa-
donosnik in njiva s hišo vred. Več se
izve pri lastniku Janez Krivec na Ranči
h. št. 60. 383 2-1

Hiša s 6 stanovanji, lepim vrtom, veli-
kim dvoriščem, primerno kletjo in stu-
dencem se prostovoljno prodaja v Studencih
pri Mariboru št. 125. 388 1-1

Hišo s sadonosnikom in vinogradom ter
njivo prodaja Janez Hedin, posestnik v
Razvanji pri Mariboru. 386 1-1

Stroj za jabolka mleti se prodaja po ceni.
Posestnik, ki ga želi kupiti, naj se oglasi
pri Franc Sebiču v Št. Juriju ob juž. žel.
388 1-1

Posestvo oddaljeno pol ure iz Maribora,
blizu okrajne ceste, meri okoli 23
oralov, obstoji iz hiše z gospodarskim po-
slopjem, vinogradov, travnikov, sadonos-
nika in gozda, se prodaja z živino in kme-

tijskim orodjem vred za 5300 gld. Na-
tančno se izve pri g. Janez Špriceju, učitelju
pri Sv. Marjeti ob Pesnici. 2-1

V najem se da.

Hiša na deželi se da v najem. Pri-
pravna je za vsakršno obrt. Kje? pove
upravništvo. 392 3-1

V najem se išče.

Pekarija z gostilno ali pa tudi
sama pekarija na dobrem kraju se išče.
Ponudbe na upravništvo. 390 3-1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in
rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljub-
nim in stalno naseljenim osebam s pre-
vetjem zastopa domače zavarovalne dru-
žbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“
Gradec, poste restante. 235

Organist in cerkovnik z dobrimi
spričevali, Cecilijansko izurjen, želi službe.
Naslov pri upravništvu. 372 3-2

Mlad mož, zanesljiv in pošten, išče
službe kot služabnik od 1. oktobra t. l.
kje na Štajerskem, Kranjskem ali Koro-
škem. Pisma prosí pod: D. M. 33 na
upravništvo. 374 2-1

Prodajalka, zmožna slovenskega in
nemškega jezika, ki razume tudi šivati
na stroju, se sprejme pri g. Heumayer
Marija, glavni trg 1. 375 3-1

Kovaškega učenca sprejme Jernej
Ribič, kovaški mojster na Drazenbergu,
pošta Sv. Ana na Krembergu. Oglasi naj
se osebno. 376 2-1

Mlinar išče mlin za tretjino ali v na-
jem. Tudi gre za nadmlinarja in za ža-
garja. Kdo? pove upravništvo. 379 3-1

Učenec se takoj sprejme v trgovini z
mešanim blagom pri Ivan Koletnikovi na-
slednici na Črni gori pri Ptujju, ki je z
dobrim vspehom dovršil ljudsko šolo.
378 3-1

Priden trgovski pomočnik se
sprejme v trgovini z manufakturnim bla-
gom Matija Sterger v Mariboru, gosposke
ulice. 393 3-1

2-3 deklice sprejme na stanovanje
in hrano v sobo s poseb. vhodom začetkom
šolskega leta Alojzija Sivka, Bergstrasse
št. 4, Maribor. 389 1-1

Otvoritev prodajalnice.

Cenjenemu p. n. občinstvu iz mesta in okolice uljudno naznanjam, da **sem otvoril**

prodajalnico dežnikov in solnčnikov v Mariboru, Burggasse 8.

Priporočam svojo veliko in raznovrstno zalogo dežnikov in solnčnikov po najnižjih cenah. Vsake vrste prevlake za dežnike in solnčnike so vedno v zalogi. Prevezemam tudi vsa v to stroko spadajoča dela ter izvršim ista točno in zelo po ceni.

Priporočam se v obilna naročila ter zagotavljam, da se bom trudil s točno postrežbo in dobrim delom pridobiti naklonjenost in zadovoljnost cenjenega p. n. občinstva.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Fornara,
izdelovatelj dežnikov in solnčnikov.

380 3-2

Rudolf Novak,

jermenar in sedlar v Mariboru
grajski trg (Burgplatz)

priporoča cenjenemu občinstvu vsake vrste vprege za konje, razne vrste sedlov, različne popotne kovčege itd.

Vse lastnega izdelka in najboljše kakovosti.

Tudi je v zalogi več vrst že rabljenih vpreg za konje.

Oklic.

Alojz Korez, rimsk. katol., kovač v Mariboru, rojen v Ptuju na Štajerskem dne 14. maja 1873, sin Mihaela Korez in Jožefe Korez in **Monika Bujanič**, roj. v Belici kom. Czakovac, sobarica, stanuje v Mariboru roj. Belici, hči Ištavana Bujanic in Terezije Bujanic roj. Taradi, s tem naznanjata, da stopita v zakon. 387 1-1

Vizitnice

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Tiskarskega učenca,

ki je dovršil vsaj dva gimnazijska razreda ali tri razrede meščanske šole, je star najmanj 14 let, ter vešč slovenščine in nemščine,

sprejme takoj

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

373 2

koroške ulice št. 5.

Demetrij Glumac

283 13-9

kotlar

Maribor Kaserngasse št. 13. Maribor

se priporoča cenj. p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor: popravila pri parnih kotlih za parne stroje, za barvarije, usnjarije, pri parnih kotlih za beljenje platna, pri izdelovanju sveč in magarina, dalje za paro- in vodovode iz bakra ali železa.

Različni kotli za perilnice in kotli za žganjarije so v zalogi.

Pocinjuje in popravlja točno in po ceni.

Pri kmetijski razstavi v Riedu 1901 najvišje odlikovanje z zlato svetinjo.

Podkove za vole

patent. Zehetbauer.

Neobhodno potrebno za posestnike, gospodarstva, pivovarne, žganjarije itd.

Glavno zastopstvo: 455 25-23

Echinger & Fernau

DUNAJ XV, Neubaugürtel 7 in 9.

Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Naznanilo.

Na Jernejevo bode letos 25. avgusta v Središču

živinski sejem

posebno za žrebeta težkega plemena. Kupci in prodajalci se vljudno vabijo.

382 2-2